

Końskie, dnia 14.01.2025 r.

ROP.074.5.2024

OPINIA PRAWNA

Dotyczy: zakresu kontroli Komisji Rozwoju Gospodarczego, Budżetu i Finansów Rady Miejskiej w Końskich w spółce gminnej - Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Końskich biorąc pod uwagę obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa.

STAN FAKTYCZNY

Komisja Rozwoju Gospodarczego, Budżetu i Finansów Rady Miejskiej w Końskich zwróciła się w dniu 10 grudnia 2024 r. pismem Znak: BR.0012.2.4.4.2024 do radcy prawnego Urzędu Miasta i Gminy w Końskich o wydanie opinii prawnej w następującej sprawie:

W związku z ujęciem w projekcie planu pracy Komisji Rozwoju Gospodarczego, Budżetu i Finansów Rady Miejskiej w Końskich tematu: „Kontrola funkcjonowania Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Końskich”, chciałbym zapytać o to w jakim zakresie ww. Komisja może przeprowadzić kontrolę w ww. spółce gminnej biorąc pod uwagę obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa.

OCENA PRAWNA

Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 z późn. zm.) - dalej u.s.g., "w wykonywaniu mandatu radnego radny ma prawo, jeżeli nie narusza to dóbr osobistych innych osób, do uzyskiwania informacji i materiałów, wstępu do pomieszczeń, w których znajdują się te informacje i materiały, oraz wglądu w działalność urzędu gminy, a także spółek z udziałem gminy, spółek handlowych z udziałem gminnych osób prawnych, gminnych osób prawnych, oraz zakładów, przedsiębiorstw i innych gminnych jednostek organizacyjnych, z zachowaniem przepisów o tajemnicy prawnie chronionej". W pierwszej kolejności należy zauważyć, że przepis ten nie uprawnia radnego do przeprowadzania kontroli, a jedynie do pozyskiwania określonych rodzajów informacji i materiałów

31 stycznia 2018 r. weszły w życie przepisy kreujące nowe uprawnienia kontrolne radnych gmin, powiatów i województw, przyznając im identyczne uprawnienia, jakie posiadają posłowie i senatorowie. Odpowiednio identyczne przepisy jak w ustawie o samorządzie gminnym (art. 24 ust. 2 u.s.g.) znalazły się również w ustawie o samorządzie powiatowym (art. 21 ust. 2a u.s.p.) i ustawie o samorządzie województwa (art. 23 ust. 3b u.s.w.).

Skutkiem wprowadzenia nowych regulacji jest zwiększenie organizacyjno-prawnych aspektów jawności funkcjonowania samorządów oraz urealnienie funkcji kontrolnych członków organów stanowiąco-kontrolnych, jakimi są rady i sejmiki. Zgodnie z wprowadzonymi w 2018 r. regulacjami każdemu radnemu przyznano prawo do pozyskiwania informacji i materiałów, wstępu do pomieszczeń, w których znajdują się te informacje i materiały, wglądu w działalność urzędu gminy a także spółek z udziałem gminy, spółek handlowych z udziałem gminnych osób prawnych i innych osób prawnych oraz zakładów, przedsiębiorstw i innych gminnych jednostek organizacyjnych.

Uprawnienia kontrolne przysługują osobom, które w wyniku wyborów lub też na skutek pojawiających się wakatów w składzie organu stanowiącego, objęły stanowisko radnego gminy, powiatu lub województwa.

Uprawnienia kontrolne radnych wynikające z art. 24 ust. 2 u.s.g. obejmują następujące rodzaje działań: prawo do uzyskiwania informacji; prawo do uzyskiwania materiałów; prawo wstępu do pomieszczeń w których znajdują się informacje i materiały; prawo wglądu w działalność urzędu gminy, spółek z udziałem gminy, spółek handlowych z udziałem gminnych osób prawnych, gminnych osób prawnych, zakładów przedsiębiorstw i innych gminnych jednostek organizacyjnych.

Należy stwierdzić, że prawo do uzyskiwania informacji oznacza prawo do uzyskiwania samej informacji na dany temat bez nośników tychże informacji.

Prawo do uzyskiwania materiałów jest uprawnieniem dalej idącym aniżeli samo prawo do uzyskiwania informacji. W tym zakresie należy w sposób naturalny odwołać się do orzecznictwa sądowego w zakresie dostępu do informacji publicznej. Właściwa realizacja uprawnień radnych do uzyskiwania materiałów wymaga ustalenia kilku reguł.

Po pierwsze - adresat pytania musi posiadać nośniki informacji, o które wnosi radny. Jeżeli dokumenty nie znajdują się w jego posiadaniu, powinno się w odpowiedzi na pytanie radnego uprawdopodobnić fakt ich nieposiadania. Może to być nieposiadanie czasowe, może wynikać z faktu zniszczenia określonych dokumentów w trybie prawem

przewidzianym, może również wynikać z tego, że adresat pytania nigdy nie posiadał tych dokumentów.

W wyroku WSA w Krakowie z dnia 17.10.2018 r., II SAB/Kr 117/18, LEX nr 2576839 stwierdził: *„Lakoniczne twierdzenie w odpowiedzi na skargę, iż spółka nie posiada żądanych przez skarżących dokumentów, nie może automatycznie i bez zastrzeżeń być przyjmowane”* (wyrok

Jak czytamy w wyroku NSA z 29.02.2012 r., I OSK 2198/11, LEX nr 1122882:

„Od «milczenia» organu trzeba odróżnić sytuację, w której organ odpowiada na wniosek o udzielenie informacji publicznej, lecz nie może podać informacji, bo w tym czasie jej po prostu nie ma. W takiej sytuacji odpowiedź należy potraktować jako udzielenie informacji, choć oczywiście takie stanowisko organu może nie satysfakcjonować zainteresowanego”

Po drugie – radni mogą wnioskować o udostępnienie nośników bez względu na to, czy zostały one wytworzone przez urząd. Jest czymś całkowicie naturalnym, że w procesie realizowania zadań publicznych administracja korzysta nie tylko z dokumentów, które sama wytworzyła, ale również tych, które do niej trafiły w prawnie przewidzianej procedurze, i służą realizacji określonych zadań publicznych.

Zasady dostępu do informacji publicznej zastały uregulowane w art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 902) – dalej u.d.i.p.

W przepisie tym czytamy, że *„Obowiązane do udostępniania informacji publicznej są podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, będące w posiadaniu takich informacji”*. Nie ma zatem znaczenia, czy dokument został wytworzony przez urząd, czy też trafił do niego z innych całkowicie ośrodków władzy. Radny ma prawo uzyskiwać nośniki informacji bez względu na to, czy zostały przez urząd jego macierzystej jednostki wytworzone. To, co decyduje o obowiązku realizacji wniosków radnych to fakt posiadania określonych materiałów, a nie ich wytworzenia. Posiadana informacja w ujęciu art. 4 ust. 3 u.d.i.p. to nie tylko ta, którą wytworzył dany podmiot, ale wszelka informacja publiczna, która znajduje się w jego posiadaniu, bez względu na fakt, w jakim trybie znalazła się w posiadaniu urzędu.

Obowiązek informacyjny organu publicznego nie musi być adekwatny do ustalonego zakresu jego działania, ale jest tylko i wyłącznie konsekwencją faktu dysponowania przez organ daną informacją (wyrok NSA z 24.08.2005 r., OSK 1931/04, LEX nr 837422).

Po trzecie – nośnikiem informacji o sprawach publicznych mogą być nie tylko dokumenty urzędowe, ale również tzw. dokumenty prywatne. Jeżeli radny wnioskuje o określone

informacje i wyłącznym nośnikiem tych informacji są dokumenty prywatne, to należy w takiej sytuacji rozważyć dwie formuły realizacji zapytania radnego: albo udostępnia się samą informację – czyli opisuje zjawisko, które zostało w dokumencie prywatnym określone, albo udostępnia się nośnik w postaci dokumentu prywatnego z wyraźnym jednak zastrzeżeniem, że dokument ten prawdopodobnie będzie podlegał procesowi anonimizacji.

Jak stwierdził NSA w wyroku z dnia 23.06.2021 r., III OSK 2304/21:

„Należy również wskazać, że pojęcie anonimizacji nie posiada ustawowej definicji, również na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej (...). W ramach stosowania prawa przyjęte zostało natomiast, iż jest to proces przetwarzania treści w taki sposób, aby uniemożliwić identyfikację osób fizycznych opisanych w udostępnianym dokumencie zawierającym informację publiczną. Anonimizacja stanowi zatem rodzaj kompromisu pomiędzy prawem do informacji publicznej, a prawem do ochrony danych osobowych”

Jeżeli wyłącznym nośnikiem informacji o sprawach publicznych jest dokument prywatny, nie udostępnia się nośnika, a jedynie samą informację.

Jeśli zaś chodzi o prawo wstępu do pomieszczeń, w których znajdują się informacje i materiały to w tym zakresie mamy do czynienia uprawnieniem, którego nie można wywieźć na przykład z uprawnień wynikających z ustawy o dostępie do informacji publicznej. Radny uzyskał uprawnienie wstępu do pomieszczeń, w których znajdują się dokumentacyjne lub też osobowe źródła informacji.

Uprawnienie wstępu do pomieszczeń powinno być realizowane w godzinach pracy urzędów i instytucji, do których radny zwraca się z prośbą o wstęp. Prawo wstępu do pomieszczeń również nie może oznaczać, że radny ma prawo przeglądania np. akt indywidualnych podatników. **Uprawnienie wstępu do pomieszczeń każdorazowo należy odnosić do obowiązującego reżimu prawnego w zakresie jawności informacji, czy też uprawnień informacyjnych odnośnie do zjawisk i osób znajdujących się w danych pomieszczeniach.**

Podsumowując, wstęp do pomieszczeń ma zapewnić radnym wykonującym funkcje kontrolne, przede wszystkim, możliwość zapoznania się z nośnikami informacji znajdującymi się w określonych pomieszczeniach oraz utrwalenia ich treści w postaci kopii/skanu, co nie wyklucza formuły interakcji interpersonalnych oraz udziału w obradach różnego rodzaju kolegialnych ciał doradczych, funkcjonujących przy organach wykonawczych, zarządach spółek etc., pod warunkiem, że organ prowadzący obrady

wyrazi w tym zakresie zgodę.

Jeśli chodzi o Prawo wglądu w działalność: urzędu gminy, spółek z udziałem gminy, spółek handlowych z udziałem gminnych osób prawnych, gminnych osób prawnych, zakładów przedsiębiorstw i innych gminnych jednostek organizacyjnych.

Radny posiadając prawo wglądu w działalność urzędu posiada zarówno prawo wglądu do dokumentów będących nośnikami informacji, jak i prawo wstępu do pomieszczeń. W sposób oczywisty prawo wglądu nie daje radnemu uprawnień nadzwyczajnych, które znosiłyby istniejące prawem określone ograniczenia ze względu na tajemnice prawem chronione. Ustawodawca wyraźnie określił, jakiego rodzaju podmioty mogą być przez radnego kontrolowane w tym trybie. Są to m.in. **spółki, w których jednostka samorządu terytorialnego posiada jakikolwiek udział**. Zwrócić należy uwagę na fakt, że ustawodawca nie określił, iż chodzi tu o spółki, w których jednostki samorządu terytorialnego miałyby pozycję dominującą. Zatem jakikolwiek udział miasta, powiatu czy województwa samorządowego w danej spółce, upoważnia radnego do realizowania w niej uprawnień kontrolnych.

W 2020 r. WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 15.01.2020 r., III SA/GI 993/19 orzekł co następuje:

radny, niezależnie od pełnionej funkcji publicznej, którą sprawuje poprzez udział w posiedzeniach rady, pozostaje obywatelem i jak każdy obywatel Państwa czy jako członek danej wspólnoty samorządowej, ma prawo do formułowania swych indywidualnych wniosków w trybie dostępu do informacji publicznej. Jego społeczna rola wymaga wiedzy na temat spraw gminnych, której poszerzenie in pleno niejednokrotnie może nie być możliwe z racji uwarunkowań politycznych, jakie zachodzą w radzie. Przyjęcie zatem, że tryb sprawowania kontroli przez radę nad organem wykonawczym gminy czy jednostkami organizacyjnymi gminy jest także trybem służącym realizowaniu przez radnego indywidualnej kontroli w zakresie spraw publicznych, co miałoby wyłączać stosowanie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej w sytuacji składania przez niego w jej trybie wniosków, byłoby niczym innym, jak tylko ograniczaniem jego konstytucyjnych uprawnień jako obywatela, a nade wszystko godziłoby w sposób pośredni w chronioną także na poziomie konstytucyjnym samodzielność gminy (art. 16 ust. 2 w związku z art. 165 ust. 2 Konstytucji RP). Uniemożliwienie radnemu pozyskiwania informacji w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej tylko z tego powodu, że przysługuje mu prawo zasiadania w radzie i jej komisjach oraz sprawowania w ramach ich kompetencji kontroli mogłoby doprowadzić do niczym nieuzasadnionych

ograniczeń w dostępie do informacji publicznej, co z punktu widzenia pozycji ustrojowej radnego nie pozostawiałoby bez wpływu na funkcjonowanie systemu demokratycznego. Sprawne zaś wykonywanie mandatu radnego, bez którego nie można mówić o realizacji zasady Państwa demokratycznego (art. 2 Konstytucji RP), oraz ochrona samodzielności gminy (art. 16 ust. 2 w związku z art. 165 ust. 2 Konstytucji RP) mają sprzyjać pozyskiwaniu informacji publicznej przez radnego, celem zapewnienia mu pełnej wiedzy o sprawach gminnych.

Uprawnienie to ograniczone jest zakresem działania do jednostek danej gminy i nie stoi w kolizji z prawem radnego - obywatela do żądania informacji ale tylko informacji publicznej, co wymaga podkreślenia, w ramach u.d.i.p. Stąd też, jak wskazano powyżej podstawową sprawą jest ustalenie czy w danej sprawie żądanie wnoszone jest przez radnego jako osobę prywatną czy w związku z wykonywaniem mandatu. Jeżeli dana materia mieści się w zakresie obu przywołanych wyżej trybów, to w wypadku radnego należy udzielić mu informacji w trybie art. 24 ust. 2 u.s.g., ponieważ jest to tryb szczególny związany z odformalizowaniem i uprzywilejowaniem takiego podmiotu w zakresie dostępu do żądanej informacji, zaś gdy nie mieści się w tych normach wówczas podstawę działania stanowi u.d.i.p”.

Jedynym uprawnieniem z art. 24 ust. 2 u.s.g., które wykracza poza uprawnienia określone w ustawie o dostępie do informacji publicznej, jest prawo wstępu do pomieszczeń, które jako takie w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej nie występuje.

Jeśli chodzi o kwestię czy organ stanowiący może określić zasady realizacji uprawnień kontrolnych radnych?

W wyroku WSA w Poznaniu z 23 lipca 2020 r. (IV SA/Po 71/20) czytamy, „w przepisach ustawy o samorządzie gminnym, nie zawarto delegacji do tworzenia przez radę gminy procedury określającej sposób realizacji, przyznanych przez ustawodawcę w art. 24 ust. 2 uprawnień radnego (tak też WSA w Warszawie w wyroku z 26 kwietnia 2019r., sygn. akt II SA/Wa 13/19). Słusznie wskazuje zatem wojewoda, że warunkiem ustawowym korzystania z prawa uzyskiwania informacji i materiałów przez radnego, w świetle art. 24 ust. 2 u.s.g. jest zachowanie przez niego przepisów o tajemnicy prawnie chronionej.

Przestrzeganie przez radnego przepisów o tajemnicy prawnie chronionej oznacza zaś takie zachowanie radnego podczas wykonywania przez niego czynności, o których mowa w art. 24 ust. 2 u.s.g., które pozostają w zgodzie z przepisami regulującymi materię tajemnicy prawnie chronionej podmiotów kontrolowanych. W drodze aktu prawa miejscowego nie można, zatem ani rozszerzać, ani ograniczać uprawnień i obowiązków adresatów danego aktu prawa miejscowego wynikających wprost z ustawy. Regulacja zawarta w § 1 pkt 2 zmiany Statutu

dotycząca dodania § 73 ust. 3a – 3o Statutu stanowi w istocie daleko idącą modyfikację przepisu art. 24 ust. 2 u.s.g. – dodane przepisy zawierają regulacje dotyczące procedury uzyskania informacji poprzez prawo wstępu do pomieszczeń i udostępnienie dokumentów. Niezasadnie Rada wymaga wyraźnego uzasadnienia uzyskania informacji i wstępu do pomieszczeń wykonywaniem mandatu radnego, wypełnieniem wniosku wraz ze wskazaniem celu otrzymania informacji i to zgodnie ze wzorem pod rygorem, że wnioski które naruszają zasady określone w Statucie nie będą rozpatrywane (ust. 3a, 3b, 3c, 3d). Bez podstawy prawnej wprowadzono także termin składania (ust. 3f) i rozpatrywania wniosków o udostępnienie informacji i wstęp do pomieszczeń w zakresie terminu do 14 dni, a także umożliwieniem realizacji wniosku w terminie do dwóch miesięcy od dnia jego złożenia przez radnego (ust. 3g). Nadto wprowadzona regulacja zmierza także do usankcjonowania podmiotu - w tym przypadku kierownika jednostki organizacyjnej, który dokonywałby oceny czy udostępnienie radnemu informacji i materiałów nie narusza dóbr osobistych i przepisów o tajemnicy prawnie chronionej (ust. 3k). Zgodnie z tym przepisem, kierownik jednostki organizacyjnej ma bowiem badać uprzednio złożony wniosek radnego o udostępnienie informacji i materiałów oraz decydować o udostępnieniu informacji radnemu. Prócz tego wprowadzono możliwość pobierania opłaty pokrywającej koszt przygotowania informacji (ust. 3n). Dalej, z § 73 ust. 3o Statutu można wnioskować, że organ będzie dokonywał oceny, czy wniosek radnego o jakim mowa art. 24 ust. 2 u.s.g. nie stanowi wniosku o udostępnienie informacji publicznej i w przypadku pozytywnej oceny w tym zakresie wniosek radnego poddany będzie kognicji ustawy o dostępie do informacji publicznej włącznie z odmową udzielenia informacji w formie decyzji. Nie może budzić zatem wątpliwości, że Rada dokonała niedopuszczalnej modyfikacji art. 24 ust. 2 u.s.g. wprowadzając regulacje, które nie posiadają żadnego umocowania w powyższym przepisie ustawy”.

Uregulowania zawarte w Statucie w tym zakresie mogą dotyczyć wyłącznie kwestii stricte techniczno-porządkowych dotyczących np. miejsca i czasu udostępniania informacji i materiałów radnemu, technicznych uwarunkowań zapoznawania się z informacjami i materiałami, czy ich kopiowania, powielania, dokonywania wypisów.

Przepisy nie przewidują delegacji do określania jakichkolwiek regulaminów odnoszących się do realizowanych uprawnień kontrolnych przez radnych na podstawie art. 24 ust. 2 u.s.g. Pozostaje zatem bazować na ogólnych zasadach funkcjonowania urzędów, spółek, zakładów czy jednostek organizacyjnych realizujących zadania publiczne.

Istniejące akty kierownictwa wewnętrznego, skierowane do pracowników urzędów, pracowników spółek czy jednostek organizacyjnych są wystarczającą podstawą dla określenia ram organizacyjnych i technicznych dla realizacji uprawnień kontrolnych radnych.

Podsumowując radnego radny ma prawo, jeżeli nie narusza to dóbr osobistych innych osób, do uzyskiwania informacji i materiałów, wstępu do pomieszczeń, w których znajdują się te informacje i materiały, oraz wglądu w działalność urzędu gminy, a także spółek z udziałem gminy, spółek handlowych z udziałem gminnych osób prawnych, gminnych osób prawnych, oraz zakładów, przedsiębiorstw i innych gminnych jednostek organizacyjnych, z zachowaniem przepisów o tajemnicy prawnie chronionej.

W pierwszej kolejności należy jednak zauważyć, że przepis ten nie uprawnia radnego do przeprowadzania kontroli, a jedynie do pozyskiwania określonych rodzajów informacji i materiałów - choć potocznie (lecz błędnie) określa się go mianem uprawnienia kontrolnego radnego.

Jak wynika z rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Śląskiego z dnia 26 maja 2023 r., nr NPII.4131.1.630.2023, stwierdzającego nieważność uchwały rady miejskiej w sprawie powołania komisji doraźnej do spraw kontroli spółek gminnych.

Spółki z udziałem jednostek samorządu terytorialnego stanowią podmioty samodzielne pod względem prawnym i korporacyjnym. Związek pomiędzy jednostką samorządu terytorialnego a spółkami komunalnymi jest zbyt odległy, by można było mówić o przyznaniu komisji rewizyjnej rady gminy kompetencji do jej kontrolowania.

Wojewoda stwierdził nieważność ww. uchwały w całości, uznając, że jej treść jest sprzeczna z art. 18a ust. 1 i art. 21 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

Rada miejska, na mocy § 1 uchwały powołała komisję doraźną do spraw kontroli działalności spółek prawa handlowego, których udziałowcem jest gmina. W § 2 uchwały doprecyzowano, że przedmiotem działalności komisji doraźnej będzie przeprowadzenie do dnia 30 września 2023 r. kontroli spółek prawa handlowego, w których gmina posiada udziały, pod kątem realizacji zadań, dla których spółka została utworzona oraz przedłożenie radzie miejskiej sprawozdania w tym zakresie.

W ocenie organu nadzoru rada miejska, przewidując powołanie komisji doraźnej, mającej kontrolować spółki komunalne, dokonała nieuprawnionego obejścia przepisu art. 18a ustawy o samorządzie gminnym, a tym samym w sposób istotny naruszyła prawo. Zgodnie z jego

brzmieniem: „Rada gminy kontroluje działalność wójta, gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy; w tym celu powołuje komisję rewizyjną. Przepis ten niejako narzuca formę, w jakiej rada gminy może sprawować funkcję kontrolną w odniesieniu do gminnych jednostek organizacyjnych, nakazując jej powołanie w tym celu komisji rewizyjnej.”

Jak wynika z treści art. 21 ust. 1 ustawy z 8.03.1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1465) – dalej u.s.g., rada gminy ze swojego grona może powoływać stałe i doraźne komisje do określonych zadań, ustalając przedmiot działania oraz skład osobowy.

Do komisji stałych Rady Miejskiej w Końskich należą:

- 1) Komisja Rozwoju Gospodarczego, Budżetu i Finansów,
- 2) Komisja Oświaty, Kultury, Sportu i Turystyki,
- 3) Komisja Ochrony Zdrowia, Pomocy Społecznej i Ochrony Środowiska.

Podążając za postawioną wyżej tezą zauważyć należy, że do rada gminy (rada miejska) jest tym organem, który określa zakres kompetencji danej komisji. Jednocześnie nie można pominąć faktu, że **funkcję kontrolną rada gminy realizuje za pośrednictwem komisji rewizyjnej.**

Jak stanowi art. 18a ust. 4 u.s.g. komisja rewizyjna wykonuje inne zadania zlecone przez radę w zakresie kontroli. Uprawnienie to nie narusza uprawnień kontrolnych innych komisji, powoływanych przez radę gminy na podstawie art. 21 ust. 1 u.s.g. W piśmiennictwie podnosi się, że "Oprócz zadań komisji rewizyjnej przewidzianych wprost w ustawie o samorządzie gminnym wykonuje ona inne zadania zlecone przez radę gminy w zakresie kontroli, przy czym uprawnienie to nie narusza uprawnień kontrolnych innych komisji powoływanych przez radę gminy, komisje te mogą więc kontrolować tę dziedzinę działalności gminy, która dotyczy ich kompetencji (art. 18a ust. 4)" (J. Czerw, Komentarz do art. 18a u.s.g. [w:] Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, red. P. Chmielnicki, LEX 2022).

Jedynym organem posiadającym uprawnienia kontrolne jest, więc Komisja Rewizyjna.

Zgodnie, bowiem z § 58 uchwały Nr XLII/432/2014 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 25 września 2014 r. w sprawie uchwalenia Statutu Gminy Końskie (Święt. z 2014 r. poz. 2835; zm.: Święt. z 2018 r. poz. 3962 oraz z 2022 r. poz. 2564): do zadań Komisji Rozwoju Gospodarczego, Budżetu i Finansów należą w szczególności sprawy:

- 1) budżetu i wieloletniej prognozy finansowej,
- 2) podatków i opłat oraz samoopodatkowania się mieszkańców na cele publiczne,
- 3) majątkowe przekraczające zakres zwykłego zarządu,
- 4) zaciągania zobowiązań,

- 5) współdziałania z innymi gminami oraz wydzielania na ten cel majątku,
- 6) wykonania budżetu oraz jego zmian,
- 7) planów zagospodarowania przestrzennego i programów gospodarczych,
- 8) budowy, remontów i utrzymania zasobów mieszkaniowych, obiektów użyteczności publicznej, dróg i innych obiektów komunalnych,
- 9) geodezji, gospodarki gruntami, rolnictwa, melioracji i gospodarki zasobami wody,
- 10) gospodarki nasiennej, hodowlanej, współpracy ze służbą weterynaryjną i innymi służbami działającymi na rzecz rolnictwa i jego bazy,
- 11) likwidacji i reorganizacji gminnych jednostek organizacyjnych oraz wyposażenia ich w majątek,
- 12) handlu, drobnej wytwórczości i usług, targowisk i hal targowych,
- 13) cmentarzy komunalnych,
- 14) warunków mieszkaniowych i bytowych osób ubiegających się o mieszkanie komunalne oraz współdział w ustalaniu przydziałów tych mieszkań,
- 15) ochrony mienia,
- 16) ochrony przeciwpożarowej, działalności straży pożarnych,
- 17) organizacji ruchu drogowego.

Przywołany przepis nie daje podstaw do stwierdzenia, iż do zadań Komisji Rozwoju Gospodarczego, Budżetu i Finansów Rady Miejskiej w Końskich należy przeprowadzenie kontroli funkcjonowania Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.

Reasumując w mojej ocenie Komisja Rozwoju Gospodarczego, Budżetu i Finansów Rady Miejskiej w Końskich, nie ma uprawnień do przeprowadzenia kontroli w Przedsiębiorstwie Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Końskich.

Podstawa prawna:

- 1) Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 z późn. zm.).
- 2) Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 902).

URZĄD MIASTA I GMINY
KOŃSKIE
Biuro Rady

RADCA PRAWNY
Jacek Krakowiak
-KI-K-563-

Wpłynęło

dnia 14.06.2025 r.

podpis